

ALS STERREN AAN DE HEMEL STAAN

Elly van Egmond

Dit boekje is een van zeven nieuwe kerstverhalen uit Wageningen. Met dit project geeft ZinZin Wageningen – cultureel centrum zonder vaste verblijfplaats – op een verbindende manier vorm aan de kersttijd van 2021 in de bblthk.

Wageningers dragen op verschillende manieren bij aan deze nieuwe kerstverhalen. Het begon met een verzoek aan alle inwoners: vertel ons wat deze kerst voor jou betekent in de vorm van een foto, tekening of schilderij. Deze afbeeldingen vormden de inspiratiebron voor zeven amateurschrijvers uit alle hoeken van de Wageningse samenleving, die samen een schrijfworkshop volgden. Het beeld dat de schrijver van dit verhaal koos, staat op de voorkant van deze kaart.

Foto omslag: Ingebrit Scheltens

Als sterren aan de hemel staan

Nog nooit heeft ze zich zo gelukkig gevoeld als nu.
En nog nooit zo volwassen.
Ze kijkt naar boven.
Naar de sterren aan de bijna zwarte hemel,
en naar de andere gondels van het reuzenrad, die
goudgeel en knipperend oplichten.
Langzaam komt het rad in beweging.
Vanaf beneden stijgen de klanken van ‘Als sterren aan de
hemel staan’ de nacht in.
Ze voelt de avondkou op haar wangen.
Het is bijna te mooi om waar te zijn.
Naast haar zit Robert, de populairste jongen van de hele
school.
Robert is knap, hij heeft lange blonde krullen
en een groen fleece jack met een bontcapuchon.
Zou hij haar leuk vinden?
Ze heeft speciaal voor hem haar nieuwe oorbellen in
gedaan,
en haar mooie blauwe laarsjes aangetrokken.
Ze ruikt de scherpe lucht van open haarden en in de
verte hoort ze de klokken van de Sint Jozefkerk.
Ze denkt aan haar vader en moeder en broertje, die nu

onderweg zullen zijn naar oma, voor het jaarlijkse
worstenbroodje eten en chocomel drinken,
met de tantes en de ooms en de neefjes en de nichtjes.
In gedachten ziet ze hen zitten, een beetje op elkaar
gepropt in de kleine woonkamer van oma, bij de kerst-
boom met de rode piek in de erker, en de zorgvuldig
opgehangen bonte verzameling kerstversierselen uit de
grote schoenendoos.
Engeltjes van hout met kleine trompetjes, sneeuwman-
netjes met oranje neuzen, en zelf geknipte kerstballen uit
gekleurd karton met haakjes van paperclips.
Ze heeft gezegd dat ze zulke dingen stom vindt, ieder jaar
hetzelfde mufte gedoe, en is de deur uit gegaan om samen
met Robert een ritje te doen in het rad.
Ze had nooit gedacht dat hij het haar zou vragen.
Want Robert is de mooiste jongen van het dorp.
En hij heeft een brommer.
Zij is maar heel gewoon vindt ze.
Lang niet zo stoer en populair als Robert.
Ze durft niet heel goed naar hem te kijken.
Hij maakt haar verlegen.
Hij is tenslotte al bijna zeventien.
Ze durft trouwens ook niet goed naar beneden te kijken.
Want eigenlijk heeft ze hoogtevrees.
Ze heeft haar handen strak om de stang van de gondel
geklemd.
Het ijzer voelt koud en glad aan.

Onder hen schuift langzaam de wereld voorbij.
De huizen worden kleiner en ze ziet nu overal in de stad
de kerstversiering.
Lichtslingers in kerstbomen, besneeuwde rendieren,
arrenleeën in allerlei soorten en maten, en gevels met
knipperende ijspegels.
“Mooi hè”, zegt ze blij.
Het dorp wordt afwisselend groter en dan weer kleiner,
het ene moment zijn ze beneden en dan bevinden ze zich
weer hoog in de lucht.
Ze voelt de draaibewegingen van het grote rad in haar
maag.
Het is spannend en heerlijk tegelijk.
Hun gondel gaat weer langs de wachtende mensen.
Misschien zullen een paar klasgenoten hen zien zitten,
samen op het bankje in de gondel.
Robert haalt zijn hand uit zijn jaszak.
Hij wil misschien haar hand wel vastpakken.
Omdat hij haar gerust wil stellen, of omdat hij dit bijzon-
dere moment met haar samen wil beleven.
Haar hart bonst ervan.
Maar hij heeft enkel maar een pakje kauwgom in zijn
hand.
Een klein pakje, strawberry fresh.
“Jammer dat Jeannet niet mee wou”, zegt Robert,
en steekt een kauwgompje in zijn mond.
Het pakje verdwijnt weer in zijn zak.

Het meisje kijkt omlaag.

Haar nieuwe nubuck laarsjes hebben lelijke plekken gekregen van de pekel.

Onder het bankje ligt een uitgetrapte sigarettenpeuk.

“Had je liever met Jeannet een date gehad?”, vraagt ze.

“Ach”, zegt Robert, “maakt mij eigenlijk niet uit.”

Hij pakt zijn mobieltje en maakt een foto van het uitzicht.

Uit de speakers klinkt inmiddels een schelle versie van ‘Feliz Navidad’.

Het rad pauzeert nu iedere keer even om de mensen weer uit de gondeltjes te laten stappen.

Het ritje is afgelopen.

“Ik ga naar naar de bierkeet, ga je mee?”, vraagt Robert als ze zijn uitgestapt.

“Nee, dank je”, zegt ze zacht, terwijl ze haar fiets-sleutelkje zoekt, “ik moet nog even naar mijn oma.”

Ik wil je vertellen dat:

*Nu is de beurt aan jou.
We hopen dat de kaart je
inspireert om iemand met
dit verhaal een persoonlijke
boodschap te sturen. En als
je de boodschap leest: voel de
verbinding en vier de kerst op
jouw manier!*

Wat bijzonder zo, deze
samenkomst van foto en
verhaal en lezer! Ik hou
van de kleine, menselijke
kwetsbaarheid, daarom
schrijf ik daar graag over.
Wil je nog meer van me
lezen? Mijn bundel met
25 korte verhalen heet
'Ik wil naar huis', ISBN
9789403612508

Ik wens jou
op jouw eigen wijze
een fijne kerst!

